

துறமைமுகம் அல்லது துறமைமுகமடே எனப்பொள்ளப்படும் 'கீ' என்று உச்சரிக்கப்படும் Qyal என்ற ஆங்கிலச் சொல் இதற்குச் சமதயானது.

ஊர்காவற்றிறையென்று இன்று எழுத்துத் தமிழ் வடிவம் பெற்றிருக்கும் இந்த இடம்பெயர், 'ஊறாததுறை' என்றே பச்சேசு வழக்கில் உள்ளது. 12ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க்கல்வெட்டுக்களில் ஊறாததுறை என்று அழகைக் கட்டியிருக்கிறது. ஸிகர தித்த என்று சபிளவம் சத்திலும் ஹிராதொட அல்லது ஊறாதொட என்று பஜாவலிய, ராஜாவலிய, நிகாயஸங்கிரஹய போன்ற இலங்கையிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. (இந்திரபாலா: 1969)

நயினாதீ வு கல்வெட்டு

- 1)..... நாங்கள் .....
  - 2) வந்து ஊறாததுறை
  - 3) (யில்) பிரதேசிகள் வந்து
  - 4) இருக்க வணுமென்றும்
  - 5) அவர்கள் ரஷைபட்டி
  - 6) வணுமென்றும் பல தை
  - 7) றகளில் பிரதேசிகள் வந்து நந்து
  - 8) றையின(ல) கட்டவணு மென்று
  - 9) (ம்) நாம் ஆனகைகுதிரைமலே ஸநெஹ
  - 10) (மு) ண்டாதலால் நமக்கு ஆனகைகுதிரை
  - 11) கொடுவந்த மரக்கலங்கடெட்டு
  - 12) ண்டாகில் நாலத் தொன்று பண்டா
  - 13) (ர) த்துக்குக் கொண்டு மின்று கிறும்
  - 14) (உ) டயைவனுக்கு விடக் கடவதாகவு
  - 15) (ம்) வாணிய மரக்கலங்கடெட்டுண
  - 16) டாகில் சமெப்பாகம் பண்டாரத்துக்
  - 17) (கு) க் கொண்டு சமெப்பாகம் உடயை
  - 18) (வ) னுக்கு விடக் கடவதாகவும் இவ்
  - 19) வவஸ்தை (ரு) ள்ளதனயைங்க
  - 20) வில்லிலுஞ் சமெபிலும் எழுத்துவெ
  - 21) ட்டி வித்து இவ்வவஸ்தை சயெத்துங்கு
- சமஸ்கிருதப் பாகத்தின் மொழி பெயர்ப்பு
பெயர்ப்புவரி 22 – 23 சகல சிங்களத்துக்கும் சக்கரவர்த்தியாகிய பகை அரசர்களுக்கு
காட்டுத்தீ யாயாகிய வேராக்கிரம புஜோ (பாஹி)....

இந்திரபாலா.கா.(யாழ்ப்பாணத்துக்கல்வெட்டுகள், 1969

ஸிகரஹா என்பது பன்றி எனப்பொருள்தரும் சமஸ்கிருதச் சொல். சபிகரம் என்று தமிழ் நிகண்டுகளிலும் இச்சொல் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. பிராகிருத வழக்காறுகளில் இது ஹிரா என்றும் ஊரா என்றும் உருமாறும். சிங்களத்தில் இது வழக்கிலுள்ள சொல். ஸுக்ரதித்த (ஸுக்ரதீ ரத்தம்) என்று சபிளவம் சம்குறிப்பிடுவது பன்றித்துறை என்பதற்குச் சமதயானது. பன்றியின் காற்குளம் என்ற பொருளில் கடற்கோட்டகைக்கு ஒல்லாந்தர் ஹம்மன் ஹீல் (ரயஅஅநநட) எனப்பெயரிட்டது.

ஒன்றாக இது விளங்குகின்றது.

காரைநகரில், கடற்கோட்டைக்கு அணிதாக்கவள்ள இராசாந்தோட்டத்தில் யாழ்ப்பாண அரசர்களுக்குச் சொந்தமான இருப்பிடமொன்று இருந்திருக்கிறது. இதற்கும், முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட வேப்பிடிக்கும் இடையில், வியாவில் என்ற இடத்தில், ஐயனார் கோயிலொன்று யாழ்ப்பாணத்து அரசர் ஒருவரால் போர்த்துக்கியே இறுதியாக யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றுவதற்குச் சற்று முன்னதாகக் கட்டப்பட்டது. இக்கோயில், போர்த்துக்கியே காலத்தில் இடிக்ப்படாவிட்டாலும் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இடிக்ப்பட்டு அக்கற்களைக் கொண்டு கடற்கோட்டை கட்டப்பட்டது. இவை, காரைநகர் சிவாச்சாரியர்களின் பரம்பரை ஏடுகள் அறியத்தரும் செய்திகள்.

(கணபதி ஸ்வரகக் குறுக்கள் நினவைமலர் :1967)

காரைநகர் சிவாச்சாரியர்களின் பரம்பரை ஏடுகளில் இருந்து...

வியாவில் ஐயனார் கோவில் கும்பாபிஷேகே சயெத்தினம் கலியப்தம் நாலாயிரத்து ஏழு நூற்று மின்று, சாலிவாகன சகாப்தம் ஆயிரத்தளை நூற்றுப் பதினெட்டு, பிரபாவாதி வருஷம் முப்பத்தநை தாவது பிலவ வருடம் வகைசி மாசம் 25ந் திகதி நடபெற்றது..... (மங்களேஸ்வரக் குறுக்கள்)

நானுமனெது தமையனாரும் கோயிற்ப் பச்சை சயெது வரும் காலத்தில் தமிழ் இராச்சியம் போய்விட்டது. மூத்தமாணிக்கம் செட்டியாரும் இறந்துவிட்டார். போர்த்துக்கீசர் என்னும் பறங்கியர் கிறிஸ்து வருஷம் 1618 ம் ஆண்டு காலயுத்தி வருஷம் ஊர் காவற்றுறகைக்கு வந்தார்கள். அநகே வகைசமயக் கோயில்களை இடித்துப் போராட்டார்கள். இங்கயேள்ள ஐயனார் கோயிலை இடிக் வந்து கோபுரவாசலிற் கதவதை திறக்கப் போனார்கள். அவர்களின் வாயிலிருந்து இரத்தம் புறப்பட்டது இறந்துவிட்டார்கள் அந்தப் பயணத்தினால் மறுபடி கோயிலை இடிக் வரவில்லை....

(---சுபிரியநாராயணக் குறுக்கள்)

----- பின்னர் போர்த்துக்கீசராச்சியம் போய் ஒல்லாந்தராச்சியம், வந்தது. அவர்கள் கிறிஸ்து வருஷம் 1858 ஆம் ஆண்டு ஏவிளம்பி வருஷம் சித்திரை மாதம் ஊர் காவற்றுறையைப் பிடித்தனர். ஊர் காவற்றுறையைப் பிடிபட்ட ஒரு மாசத்திற்குள் அநகே சவைசமயக் கோயில்களையும் இடித்துவிட்டு இந்த ஐயனார் கோவிலையும் இடிக் வந்தபோது நாலுபேர் கண்தெரியாதவர் களாயும், இரண்டு பேர் நடக்கமாட்டாதவர் களாயும் போனார்கள். இது நடந்து கொஞ்சக் காலத்தின் பின் எங்களையே பச்சை சயெயாது துடித்தனர். அவர்கள் போனபிற்பாடு விக் கிரகங்கள் எல்லாவற்றையும் நில அறையில் வைத்து இரகசியமாய்ப் பச்சை சயெது வரும் போது ஒரு நாள் வந்து கோவிலையும் இடித்து கட்டலுக்குள்ளே ஓர் கோட்டையையும் கட்டினார்கள்.. (கனகசபாபதிக் குறுக்கள்)

(ஆன்ம தர்சனம், கணபதி ஸ்வரகக் குறுக்கள் நினவைமலர் 1967)

வரிசையாக ஆட்களை நிறுத்தி, கற்களைக் கமைற்றித் திக் கிச்சென்று, கடற்கோட்டையைப் பத்ததம் பிமுதலியார் ஒல்லாந்தருக்காகக் கட்டிக் கொடுத்தார் என்பதும் அந்தச் சிலவாக கால வந்த பொறாமலை அவரது வாழ்வாக்கு உலவை வைத்த காரணங்களால் ஒன்றென்பதும் நாட்டார் இலக்கியத்தில் இடம்பெற்ற விடயங்கள்.

அழிபாடுகளில் இருந்து எடுத்துவரப்பட்ட கற்கள் கடற்கோட்டையைக் கட்டப் பயன்பட்டிருக்கலாம் என்பதை, கோட்டைக்குள் காணப்படும் வலைபை பாடமனைத் சில

கற்களவை வதைத்து ஊகிக் கலாம். இவற்றுள் இரு கற்களில் சோழர் காலக் கல்வெட்டுக்கள் அறியப்பட்டுள்ளன. ஒன்று மாத் திரமே பதிக் கப்பட்டுள்ளது. மற்றையதன் பெரும்பாகம் சாந் தினால் மட்டப்பட்டதுள்ளதால் முழுமையாகப் பதிக் கப்பட்டவில்லை. பதிக் கப்பட்ட கல்வெட்டு முதலாம் இராஜநே திரசோழன் காலத்தது. இலங்கையை வற்றி கொண்ட சோழத் தளபதியின் பெயரை அறியத்தருகின்றது.

கடற்கோட்டைக் கல்வெட்டுக்கள்

முதலாவது கல்வெட்டு

ஸவஸ்திஸ்ரீ
ஈழமு(மு)
(ங்)துவ்கொ
ண்டு ஈழ
த்தசரெ
யும் பணை
பிர்பண்டார
மும் பிபிசு
சுக்கொடுபொ
ன அதிகார
த்தண்டநாச
கனார் ஐய
(ங்) கொண்டி (சொ)
(ழ) மிவநே (த)
வளொர் மா
தொட்டமான
இராசராசபுர
ஸ்வதிஸ்ரீ
ஈழமான மு
ம்முடி சொழ
மண்டல...
...ண...
கூல....

இந் திரபாலா. கா:(யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வெட்டுக்கள் 1969)

பாய்க் கப்பல் போய் நீ ராவிக்கப்பல் வந்த காலத்தில், பாக்குநீ ரிணயின் ஆழம் போதாததால் ஊர் காவற்றுறை பன்னாட்டு முக்கியத்துவத்தை இழந்தது. இருப்பினும், இந் தியாவின் கிழக்குக் கரையுடன் வணிகம் அண்மகை காலம் வரையொடர்ந்தது. யாழ்ப்பாணப் பரவகை கடலின் சங்கு வங்காளம் வரையென்றதையும், விசாகப்பட்டினத்து வடக்கன் மாடு இங்கு வந்ததையும் ஊர் காவற்றுறையில் இன்றும் காணப்படும் சங்குகுக் கழிவுக் குவியல்களாலும் இப்பிந்து போன காலநடத்தை தொற்று நோய்த்தடுப்புக் கட்டிடங்களாலும் அறிந்து கொள்ளலாம். ஊர் காவற்றுறையில் இறக்கப்பட்ட சரக்கு, மாட்டு வண்டித் தொடர்களில் அனுராதபுரம், கண்டிவரை சனெறதை எனது பாட்டனார் கிறக்கடே பிருக்கின்றன.

காலனித்துவம் போய்த் தசீயங்கள் வந்த காலத்தில் ஊர் காவற்றுறையின் வணிகம்

